

I

Jännepäivä²¹/6/1926.

Oma, rakas tipsukkaa!

Sydän, kiitos kirjastasi, tatti! Lämpimät terv. ensiksi kaikilta onneisiltasi, (tupin joutui siglta) se uunat, kaikkiin pikene lupiin, saavain Puakkakantäti.

Käväsien Niinia annittelemassa (Suissa) ja tietyt aikasin (naaris, maan) (Taidan) kautta. Käsä-paikka taltris välttämättästä Niina saottamaan V. k. ja ajittien sauk. ka sieltä pois, nitsan ja raukko. nisen "Kussa". Mylläpä se veij tikka Timet muistua lupiin. Kun nimeäsi voin mainitsin, niin sihtain "pajan" pön jänneittymeen. Neti "Kotantyrin" sodalla tukemalle postille, tennaili kai minunkin.

"tuotta se meni ja tuotta kai hän
lakaisiinkin tulle". Kun sitten
tulin takaisin, samaa tietä minun
emme olidin krossa tahtaneet saa-
da sitä millään sisään, se heittäytyi
selälleen maahan ja kiemusteli
siinä sillä tavalla että emme pääs-
sät missään tai selkään käsik-
si, siinä onon käsäliä jonnekin
ta siitä tuli krossa, minun täy-
tyi heittäytyä ja aluilleen maahan
kun enkä sain sen syliini ja otiti
kautai sen sisään. Minä nauraan
kuullakseni sen sukhepuksille,
En vaimut attoa sitä tänne kun-
tomä meidän ylis tuleva rappunna
juuri tänäpäin maataltiin, ja oi-
vaurot minä muista, ja tatti
Kisa-paika siinä olisi tanssimet.
Jota Ihme ja Malmin tati alivat
Ipilla, lömpimät teppeli dyksat
heistä malminilta, Iimulle.
Ei soitti minulle silän ja ky-

sope. Siunaus osoitettavi, minä aijan
tonäpäasäinä käyritään kartin
hänelle ja siinä osoittevi lähettää
E. vai hyvin ja kertoi että he
pukunatahkerasti Puotsin, hän
kertoi käyvänsä siunassa, sautele-
massa ja kalossa, amutey vai hyvin.

Edna Chhabatta teen, hän kävi
Juhannuspäivänä töällä, tyttäryyppä
on niin suublineu, Isä on hyvin
kuona, selkäranka on joikhi,
hän ei vai enään liikuttua käsi-
äufäpiää ylitän. —

Karnian emäntä on myäskin
hyvin, kuonana hänetälepä myös.
hän katkesi selkäranka, salikolla.

Coipsakoa sille alkoaa mitään
omistamukseisä topakittumit, amutey.

"Lotat" ovat joikhi kertoa
käyneet Kainikassa taussimassa,
huisa oh. oli mukana ja haueski
oli tyttäillä alut hyvin. —

juhannu alivat kuonani vesi-

mieheni ja paremman puolekkana
kaussa ja niellä oli sama Rusk,
Jukka"K. isänsä kanssa alivat
"Majichannissa" Mamma myy leipur.
Minun syntisestäni "Siinä kysäsit
kyltä hän jaksaa hyvin ja on ollut
kunnollinen joitkin aikaa, ja toista
vuotta hän on nyt ollut Päljälässä,
tekee täydestä miehen töitä. Pääjälä
isäntä alikij esittänyt hänet Koo-
jalaisille Väinieräilleen Pelitao-
riksen ja tottahan se onkin, että
Isäntä kotoa pois allessaan antaa
G. jokaikkin määrärahasot toista ja
G. tekee työtä etunensä, miehet
hänen jaksensa työskenneivät.
Uskotko, lapseni, että olen ilonen
harkaan harkoneen lompaani" Ka-
tiin, sehellisen työn ja vaittiin
miehen kanssa juttamisesta? —

Olen, tunteen olemani jekvallisuu-
teni täyttänyt, tota harkaan jutu-
mitta ihmisen lasta auttassani. —

Niin kuin kielissäsi me, min 3.

me sitte olimme niissä Paljalon
kässä", kyttä ne olivat suuren-
moiset, kansanapiston suuret
suojat aluag ihon täynnä vä-
heit, aivan kuin hymin ammistu-
nessa istaungissa! Kammisti
kivistellut luomet, kammista ih-
missä, kukkia, laulua, soittoa
puheita, lahjajaa ja tanssia. Puo-
hoa ja jummaa niin mahdolla-
masti että pääti pyömytti, rat-
sa. Jokaista puhumattakoon!

Kuulithan että meidän 3: n, sulot.
toreu", O. P. - O. K. ja minun pi-
ti mennä yhdessä autossa? no, niin
me menimme. F. Glaume oli neljäs,
Ossi ja K. meitä kyyditsi ja vai-
kauhistausta! me olimme syöksi
3 auton kanssa yhteen. Ossi ajoi
täyttä vauhtia mäestä ylös, ja aika
essamme, mäen mutkasta, kääntyä
Ossille, niin siellä syöksi!

neostoamme, alas maesta nua 3ant
täyttä suukkia, hyppäsimmme alas
ja O. ali aika tupa, peräytyessään
trakse päin, oli meistä ei upin
mut alla pysymysohkoin, tiep ka-
pouder töhdou. Köin rauhuissain
kätkeni ristim, pussi hetkessä ja
tuumailin että jooon ihme meidät
pelaston, tuo ihme tapahtui,
Ossin voima ja kylmänmerisyys,
jätietysti, uskon vaimasti,
Tuojelus henkemi meidät pelosti.
Tuntun niin turvalliselle, kuin
koulais toj tapahtua, jälkeenpäin
ajatella, katollisella ja nöyrällä
miehellä lähestyä mitä voimia joko
emme näe, jooon tunnemme lä-
hellämme hädän hetkellä!

Ohuista, sinäkkin, gaskas lapsiin,
mihin hädään, neupissee tai
mummissaan, putunotkin elämäs-
sä, että ommen voimien emme.

me pötsse jätkeille, maoraiista
ja kärsijämukhissa meillä aina
on näkympittämiä vaimia ja aut-
tajia! Minne elämme tie mei-
dät vieneekin, ylhäälle tai al-
haalle, yhteiskunta asemassamme
meidän aina tulee alla sisimmäs-
samme: tyytyväisiä, rakastavi-
autekkois auttavia ja uusia mille
vaimalle, Kokkeimulle jotta
kaikeu saavuu! —

Kesä loppui pari alkoon 15 pötsin.
on vaimonasti alle päättynyt minne
monen, jopka Wilhin, kelpysi ol-
yynä "Tiskouva ja jicelä edes, tuntuu a-
toin synnös", kelpävät minne.
W:n heidön, karamanunmaksuu-
tuntuu mukavalle ajatus menneä
vieraisiin ihmisiin, eikä tulisi on-
man kouttyä ja vähemmän jukuttua.
jos menen vaimalle tai yväshylyän
min tiedon että tulee jätkeisiin telmi-
moan hosten kanssa ja jotta jätkeeseen

Nr. 2-3 Helgan Tacolaijan kanssa. 8
Tunnen itseni niin väsyneeksi tai
sinaon, että kaipaan uoan, seppä on
lunaituksia ja seura. Minä en ymm-
märrä kuinka voisin niin väsyä, vai-
ke on ole mitenkään sairas. Kyllä
kai se viime talvi kylminen
minua niin pöytäsi että en taas
tehda päästä tasapainoon. -

Vieraisille minua on kunnasti hui-
suttu, Roikan rouva, on jani kertoa
alkut kevällä minua siunnekin
hakemassa, mutta minusta tuntuu
että en jaksaa ja siihen järkeä. Piel-
toä minua menemästä minnekin
ajraille. En ole ollut siellä
Gibelinksellakaan. Halasin joutua
on pyytänyt siunne, vaikka koka-
loma ajaksi, siellä on uoan kato-
nu Pantakunin, kaikki keske-
poissa, Päivällistä töytyisi käydä
syömässä Gyväranssa, mutta se
tuntuu minusta huonalle, muuten

sietä alisi sulainen mukau paikka?
En tiedä varmasti vaikka muuta
miksi päiviksi menisinkin nautti-
maan ihanasta luonnosta ja seussu-
hasta, jos eletään niin nähdöön!

Ilman on Hailussa, Kumpulun noma-
lupin, ei noma kirjaita puolta sanaakaan
minulla - eikä olekin minulla jaste-
ina gytyä alla syvästi laukkaa tuomat?

Meillä on täällä ylläällä nyt
semmutheerukset ~~nyt~~ suojitetut,
kieraita ja kappale lupin kauskon
näköisiä, kestävän vallitseva
vinahdus kotosta - lottiaon. -

Hailua, ympäristöimme, ennen
kaikkea on lupin kauskon nä-
köistä nyt ~~nyt~~ kesä on kirkkaimillaan
kukkia näet alkua alla ja meidän
koneessa, lupin koidetussa jouta-
kassamme ja laumetkin täydessä
lehdessä, komeista koirustamme
puhuvat ahaan. Alon vähittäin
jo kotintua kuu vain vaisin

